

ΙΓ΄ Κυριακή του Λουκά: «Η Υπέρβαση ως το ζητούμενο στη Χριστιανική Ζωή» (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

/ [Πεμπτουσία](#)

ΙΓ΄ Κυριακή του Λουκά και ο Ιησούς Χριστός μας διδάσκει το πώς μπορεί κάποιος να κερδίσει την αιώνια ζωή. Την αφορμή για τα όσα μας διδάσκει η σημερινή ευαγγελική περικοπή την δίνει ένας Ιουδαίος ο οποίος αποφαίνεται ως άριστος τητητής του ιουδαϊκού νόμου.

Ο άρχοντας πλούσιος λοιπόν πλησιάζει το μεγάλο διδάσκαλο της ανθρωπότητας και τον ερωτά για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να μετέχει στην αιωνιότητα. Και ο Ιησούς έχοντας ενώπιόν του έναν Ιουδαίο τον παραπέμπει στον Ιουδαϊκό Νόμο τον οποίο δεν ήρθε για να καταργήσει αλλά να τον «πληρώσει» και να του δώσει καινούργια ώθηση και αξία. Συγκεκριμένα τον διδάσκει να τηρεί τις γνωστές εντολές *«Μή Μοιχεύσης · Μή φονεύσης · Μή κλέψης · Μή Ψευδομαρτυρήσης · Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου»*.

Η απάντηση όμως του Ιησού, αφήνει ανικανοποίητο τον Ιουδαίο που υποστηρίζει ότι είναι γνώστης και τηρητής των εντολών του νόμου και μάλιστα από νεαρής ηλικίας. Ο Ιησούς αμέσως μετά απο αυτή την έκφραση αυτάρκειας εκ μέρους του άριστου Ιουδαίου δράττεται της ευκαιρίας ώστε να υπερβεί τον νόμο. Αφού ακούει το συνομιλητή του να εκφράζει αυτή τη σιγουριά και την αυτάρκεια για τον τρόπο που ζούσε, του υποδεικνύει αυτό που του υπολείπεται για να σωθεί και το οποίο δεν το διδάσκει ο νόμος.

Ο Ιουδαίος είναι αρκετά πλούσιος, γι' αυτό και ο Ιησούς τον προσκαλεί να μοιράσει τα πλούτη του στους φτωχούς ώστε να γίνει πραγματικός ακόλουθός του. Δηλαδή, ως τρόπο σωτηρίας του προτείνει την Υπέρβαση του εαυτού του. Κάτι το οποίο δεν είναι καθόλου εύκολο. Είναι σαν να προτείνεις στον τραγουδιστή που λατρεύει τη μουσική και το τραγούδι να μην ξανασχοληθεί μαζί τους, αλλά να τα εγκαταλείψει για κάτι πολύ ανώτερο από τη μουσική.

Μετά από αυτήν τη συνομιλία ο Ιουδαίος λυπήθηκε σφόδρα, μην μπορώντας να άρει το Σταυρό που του πρότεινε ο Ιησούς. Και είναι κυριολεκτικά Σταυρός, γιατί υπερέβαινε τον τρόπο ζωής του. Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι ο Ιουδαϊκός Νόμος σταματά εκεί που ξεκινά ο καινούργιος Νόμος του Χριστού, ο Νόμος της υπέρβασης. Η Σωτηρία του ανθρώπου δεν εξασφαλίζεται από το Νόμο της Π.Δ. και των εντολών της. Ο Ιουδαϊκός Νόμος ήταν άριστος για την εποχή του, όταν δεν υπήρχε ακόμα ο μεγάλος συναγωνιστής του, ο χριστιανικός νόμος. Ο Νόμος που φέρνει ο Χριστός είναι πέρα για πέρα ανώτερος ως προς αυτό που προσφέρει. Ο νόμος της Π.Δ. καλλιεργούσε καλούς ανθρώπους, ενώ ο Νόμος του Χριστού ανεβάζει το επίπεδο καλλιεργώντας την αγιότητα.

Αυτήν ακριβώς την οδό δεν μπορεί να αντέξει ο πλούσιος συνομιλητής του Ιησού. Η λογική ανατρέπεται και αυτά που θεωρούνται για τον κόσμο επιθυμητά και άριστα, στη λογική του Χριστού είναι απορριπτέα και αρνητικά. Η μετοχή στην αιωνιότητα προϋποθέτει πολλές θυσίες αυτών που μπορεί να αγαπάμε και με τα οποία είμαστε βαθιά δεμένοι. Ο Χριστός μας προτείνει όχι μια απλή καθηκοντολογία στη σχέση μας με το ευαγγέλιο αλλά την υπέρβαση των κοσμικών

ορίων μας. Και αυτά δεν αναφέρονται μόνο στους πλουσίους αλλά στον κάθε άνθρωπο που γνωρίζει υπαρξιακά τι πρέπει να υπερβεί στη ζωή του για μια γνήσια συνάντηση με τον υπερβατικό Χριστό. Κάποιος ίσως πρέπει να υπερβεί τον πλούτο του, άλλος τον εγωισμό του, άλλος την γαστριμαργία του, άλλος την φιλαργυρία του, άλλος τη φιληδονία του και οποιαδήποτε άλλη αδυναμία μπορεί να έχει.